

огнени вжгища, насыпани по склоновете на планината.

Въ подножието на планината е разположено италианското село Резина. Часть от това село е построено върху истината лавова река. Въ старо време на това място се издигалъ богатия римски градецъ *Херкуланъ*. Везувий презъ това време спътъ дълбокъ сънь. Нищо не подсказвало на жителите за онай страшна буря, която се готвѣла да се развилище надъ тъхния роденъ градецъ. Тъдори не подозирали, че тъхната планина е вулканъ, па и ония, които мислѣли, че това е вулканъ, били убедени, че е изгасналъ. Политъ на вулкана били покрити съ [разкошни градини; тамъ се издигали вилитъ на богатитъ римляни, а на самия връхъ дори на дъното на кратера расътъ дивъ въковенъ джъбъ. Тая планина римляните наричали Сома. Нейния кратеръ билъ толкова голъмъ, че приличашъ повече на дълбока долина, заобиколена отвсъкъде съ стръмни шеметни скали. Тамъ се криели избѣгалите роби и разбойническиятъ шайки.

И ето тоя вулканъ, неочаквано за всички почналь да се пробужда. Забучалъ подземенъ гръмъ, и земята въ околностите на планината се разтресла... Градските здания, които стояли непоклатно отъ 400—500 години, се разлюъти и почнали да се рушатъ. Жителите въ ужасъ напуштали града и бѣгали далечъ отъ планината. Но това землетресение било само първото известие за бурята. То утихнало, и малко по малко всичко се успокоило. Хората си заживѣли пакъ както по-рано.

Тъй изминали 16 години. Но ето че земята пакъ се разтресла отъ напъна на парата, която поискала да излѣзе отъ земните дълбочини. Отново се чуль тътнежъ, още по-силенъ отъ първия. Станало страшно